

Sygn. akt IV U 706/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 maja 2014r. w S.

odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 3 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01.03.2013 r. na stałe.

Sygn. akt IV U 706/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.04.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu E. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.03.2013 r. na stałe.

Od decyzji tej odwołanie złożył E. P., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Skarżący zarzucił, iż komisja lekarska ZUS nierzetelnie i wadliwie oceniła jego schorzenia. W dalszej części odwołania ubezpieczony opisał swoje schorzenia i rodzaj przebytego leczenia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 26.03.2013 r., na mocy którego ubezpieczony został uznany za trwale częściowo niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony E. P. ur. (...) był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 01.02.2006 r. i świadczenie to okresowo miał przyznane do 28.02.2013 r. Przed upływem tego ostatniego terminu ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do tego świadczenia na dalszy okres.

W toku postępowania orzeczniczego E. P. został przebadany przez komisję lekarską ZUS (k. 75 a. l.). Stwierdzono u badanego następujące schorzenia: rak drobnokomórkowy płuca lewego z przerzutami do mózgu i oka lewego po leczeniu skojarzonym chemioterapią i brachyterapią z wyluszczeniem gałki ocznej, nadczynność tarczycy kontrolowaną farmakologicznie, cukrzycę typu 2 leczoną lekami doustnymi, stan po cholecystektomii. W ocenie komisji aktualny stopień zaawansowania schorzeń narusza sprawność organizmu w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy na trwałe.

Orzeczenie to wydane w dniu 26.03.2013 r. stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji, na mocy której przyznano wnioskodawcy rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. (k. 145 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: diabetologa, chirurga onkologa, okulisty i psychiatry (k. 46-47 a. s.). Biegli wymienionych specjalności, po przebadaniu ubezpieczonego i po zaznajomieniu się z dokumentacją medyczną z jego dotychczasowego leczenia, rozpoznali schorzenia w postaci: braku pooperacyjnym gałki ocznej, rak drobnokomórkowy płuca lewego z zajęciem węzłów chłonnych, stan po radio- i chemioterapii, łagodne zaburzenia funkcji poznawczych. W ocenie biegłych schorzenia te powodują całkowitą trwałą niezdolność do pracy. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, iż wprawdzie nie stwierdzono wznowy choroby nowotworowej, jednakże schorzenia te łącznie powodują całkowitą niezdolność do pracy i prowadzenie oszczędnego trybu życia.

Do opinii tej zastrzeżenia złożył pozwany organ rentowy (k. 56, 58 a. s.). W piśmie procesowym zarzucono, iż nie można zgodzić się z opinią biegłych co do orzeczenia o całkowitej niezdolności do pracy. Zdaniem organu rentowego od czasu zakończenia leczenia nowotworowego w obserwacji 4-letniej nie stwierdzono wznowy choroby, ubezpieczony zaadaptował się do jednowzrocności, z łagodnymi zaburzeniami poznawczymi bez istotnego znaczenia dla funkcjonowania. W konkluzji pozwany ZUS wnosił o powołanie innych biegłych tych samych specjalności.

Sąd oddalił ten wniosek dowodowy (k. 61 v a. s.).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Bezsporne jest, iż E. P. od momentu, kiedy nabył prawo do renty, tj. od 01.02.2006 r. był uznany za całkowicie niezdolnego do pracy. Oprócz choroby podstawowej, tj. nowotworu płuca występowały u niego inne schorzenia, tj. cukrzyca typu 2, nadczynność tarczycy, a także jednoocność. Pozwany ZUS do 28.02.2013 r. przyznawał ubezpieczonemu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, uznając, że istnieją ku temu przesłanki. Zwrócić należy uwagę, iż kolejny wniosek do ZUS o prawo do tego świadczenia był w postępowaniu orzeczniczym przedmiotem oceny przez lekarza orzecznika ZUS, który w opinii lekarskiej z dnia 27.02.2013 r. stwierdził, iż schorzenia te powodują dalszą całkowitą niezdolność do pracy (k. 71 v a. l.). W orzeczeniu z tej samej daty wskazał całkowitą niezdolność do 28.02.2015 r. (k. 139 a. r.) Dopiero po zgłoszeniu zarzutu wadliwości przez Głównego Lekarza Orzecznika ZUS komisja lekarska orzekła o częściowej niezdolności do pracy, uzasadniając to orzeczenie brakiem cech niedośięstwa i niezaradności (k. 75 v).

Zdaniem Sądu treść tego orzeczenia nie odnosi się w istocie do stopnia niezdolności do pracy, lecz do oceny zdolności do samodzielnej egzystencji. Wskazane orzeczenia świadczą o niespójności w ocenie medycznej ubezpieczonego.

Sąd uznał opinię biegłych lekarzy za miarodajny i obiektywny dowód aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy. Biegli podkreślili, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy przy uwzględnieniu chorób współistniejących. Brak wznowy choroby nowotworowej nie oznacza odzyskania chociażby częściowej zdolności do pracy.

Sąd podzielił wnioski zawarte w tej opinii. Należy podkreślić, iż zgodnie z treścią art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) przy ocenie stopnia niezdolności do pracy bierze się pod uwagę czynniki takie m. in. jak wiek, poziom wykształcenia i predyspozycje psychofizyczne. W niniejszej sprawie należy wziąć pod uwagę, że ubezpieczony ma obecnie 62 lata i w związku z tym zarówno odzyskanie chociażby częściowej sprawności jest nierealne.

Dlatego też Sąd przyjął, iż E. P. jest w dalszym ciągu całkowicie niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 2 ustawy o FUS.

Z tych względów Sąd Okręgowy z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.